

Erasmus+ studijní pobyt Slovinsko – Lublaň

JET ČI NEJET?

Vyjet studovat do jiné země, je nabídka, která se neodmítá. Stejně jako mnoho dalších studentů přede mnou, jsem tuto možnost využila i já, konečně... a vyrazila jsem strávit zimní semestr do hlavního města Slovinska – Lublaně (Ljubljana).

Po rocích každodenního usedávání do lavic českých škol s otázkou, zda jet či nejet na erasmus, zda mi TOHLE stačí, jsem si konečně dala přihlášku, abych si za 5 měsíců odpověděla. Po zkušenosti vím, že mi to nikdy stačit nemohlo. Poznala jsem totiž mnohem víc než sezení v lavici zahraniční školy.

Studium je nedílnou součástí erasmus výjezdu a školní docházka se podstoupit musí. I tak si lze ale poskládat rozvrh tak, aby si student užil naplno všechna nabízená dobrodružství, ale také splnil všechny povinnosti. Já splnila to i to. Přiznávám, že mimoškolním aktivitám jsem dala větší prostor, protože ve Slovinsku to ani jinak nejde! Jen studijní systém ze začátku nepodcenit... Slovinsko je krásná země, s krásně se učícími studenty a od toho se pak taky odvíjí celkem upgrade level výkladu... Na to pozor.

Slovinsko je až neuvěřitelně *student – friendly* země, a to nemluvím jen o přístupu místních obyvatel k zahraničním studentům, perfektní znalost angličtiny napříč generacemi, ale taky o jídle. Slovinsko pro své studenty vytvořilo speciální studentský stravovací systém BONI, který umožňuje studentům dané země, i studentům zahraničním právě studujícím v zemi, stravovat se za nejméně dvojnásobně sníženou cenu, než je běžná v jakékoliv restauraci v zemi, která boni systém nabízí. Ano!

A to s jídlem teprve začínám, protože to, co je láska, závislost a nutnost ochutnat, je PEČIVO. Ačkoliv jsou slovinské pekárny proslulostí hor a jezer lehce zastíněné, jakmile ochutnáte místní pečivo, na český rohlík už si ani nevzpomenete.

Každý víkend jsem do batůžku sbalila kousek lahodného pečiva a vydala se poznávat hory, nížiny, jezera i moře ve třech různých zemích – Slovinsko, Chorvatsko a Itálie. Slovinskou svou relativně malou rozlohou totiž umožňuje být doslova za hodinu a půl, od pulzujícího centra Lublaně, v jiné zemi a u moře! Pokud se zdá, že jsem vyrazila k moři za teplem, to rozhodně ne... Ale poslouchat burácení vln v péřovém kabátu a bez návalů turistů? ...

A tak jsem cestovala, studovala, poznávala, smála se a brečela... A tak jsem si zpět domů přivezla zážitky vryté pod kůži (i doslova) a stovky fotek, kterými brouzdám, když nemůžu uvěřit tomu, že jsem se odhodlala jet a toho rozhodnutí nebudu nikdy litovat. Adijo!

